

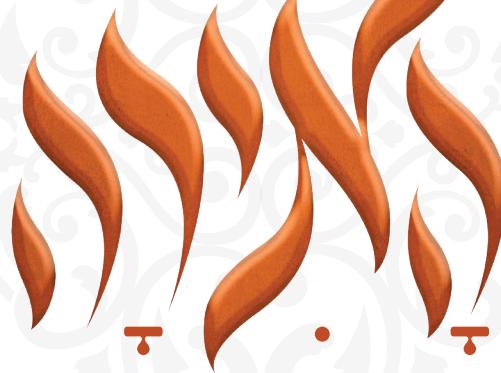

כוחות הנפש לקיים ולהשתנות

ל'איך נשמה של
מבקש באור הבהיר
של רבט הירש
רבי נחמן מברסלב ז"ע

שופטים - חزا

הזיהה פנוי על ציון

חכזה או, טולטין

שקלט שדר למשך כמה רגעים עד שר' יידל סטאלאעד
תמונה בקהל: אםvr כה פני הדברים, א"כ מהו המניע
הגדולה שמנועת מהאדם לשוב?

כאן בא תورو של ר' איטשע' שוטער הידען בכבי
בسمונת חלקו' ליקוט הלוות בעפ' לומר את דבר:

אכן רבינו נתן מדבר מזה בהלוות הלהכה ג',
על דרך משל, שמעון להו מראובן סכום מעות, והנה
הגעה זמן הפירען ולרש אין כל, ומוחמות בשוה שאיןו,
מעיז פניו לומר לראובן המותן עד שייהו לי מועות,
הנה הוא מושתמת ממוני וכופר הכל, ונמצא מוחמות
הבושא הוא בא בעזות גמור לכפור לגמור בחבירו!
אך האמתה הוא שצערך סך הכל להעיז פניו קצת לפני
ראובן ולומר לו "אחות שלoitני מוכך ועתית עמי טוביה
גדולה, אך עתה אין לי מזה לפרוע, המותן קימעה עד
שייהו לי מזה לשלם..."

כן הדבר לעניינו, כאשר האדם מתעורר לתשובה
על שחיטה לפני הקב"ה, תיך' וכייד צבוי עלי' כבירות,
מחמת בושא אין לו כח להשוב על הווד אלול זמני
תשובה... על כן, או שאומר שלחשות מיאלאו' ותשובה'
גורם עצבות, כי מותבישי צו קוקן דעם אייבערעטען אין
פניהם ארין... או שכופר בכל מוניה את דעתו שאנו
נמצאים בירידת הדורות וכל מיני תירושים דחוקים
שאן הוא צריך לשוב...

אך לו ייחם אז ישכיל ובין שדי'ק א' זאת הקב"ה
וזוכה מננו! תבאו לפניי ית' ותתודה שחטא וקשה
עליך לשובי זה כל מה שהוא זוכה ממך! ומודה ווחזב
ירוחם! וכן שאנו אמורים בסליחות "שאן אנו עדי
פניהם וכו' אבל אנחנו ואבותינו חטאנו..."

ר' איטשע' מסיים ואומר: ובפרט שאנו יודעים
מרביה'ק ועצת קדשו לשיח את כל הלב להשיה',
הרי יכולם מזה בעצמו לעשות תפילה ובקשה, שאיני
ידעך אך ובמה לשוב, רצוני לעשות רצונית, אך אני
ידעך אך אוכל להשתנות ולהתפרק, זאת ועוד אין
בי כוחות הנפש לקום ולהשתנות... לבי קשה עלי'
כאן... אך באמות לאמותו אני כן זוכה לשוב אליך...
ערוני נא אבוי שבשים לשוב אליך באמות, והוא חלק
עיקרי מוחתשה...

ר' יוסקע שניידער פתח את פי' ראשונה ואמר:
אליבא דאמות מי שמתמיד בספר רビינו ומבן
נכחה מהו התשובה, הרוי הוא מותעג ושש לקראותה
כמושגא של רב... הביטו וראו את לשונו המותק של
רבי נתן ז"ע שפונה להשיה': "אתה חושב מחשבות
בלביך ממנה נדח, אתה פושט יד לך בלבם, ואתה
מסיע' וועזר לשוב אליך באמות לכל הבאים ליטהר".

ר' בערל דיין מצין: אף בדברי הראשונים מצינו
דברים הללו, ושל הרביינ' יינה בשעריו תשובה:
מן הטובות אשר היטיב הש"ת עם ברואו כי הכנין
לهم הדרך לעלות מותק פחת מעשיהם, ולטנס מפה
פשעיהם, להשוך נפשם מני שחת להשיב מעלהיהם
אפנ', ולמדם והזהרים לשוב אליו כי ייחטא לו, לרוב
טבו יישרו כי הוא ידע צרם, ואם הרבו לפשוע ולמרוד
ובגד בוגדים בגדי, לא סגר בעדים דלתי תשובה, שובי
בנים שובבים אורפא משובביםיכם".

יש קל התורומים ר' חזק'ל שם מומקומו ונפה אל
 עבר ארון הספרים, הוא חזר ובידי שופט בתשובה, ובפרט
שישפטו האדים את כל מעשייו ישב בתרומה, וברט
עתה בחודש אלול שהזמן גרמא לשוב בתשובה שלימה
לפניו ית', אונס כאשר אין מhabון זה נזהה לי קשה
ורחוק מן המציגות שפתאות אשוב אל ה' ואחדול
מעמשי... ארי? ארי? וכו'ים לחזור בתשובה? כשאני חושב
ומתעמק בויה וה לוקח ממנה את שלות הנפש וכאילו
אכן כבד מונח על לבי...

הם מומסכים בדרכם וליביל אומור: שמע נא לעצתי,
קום נא וינכns לבית המודרש ושם נמצוא בודאי מענה
לשאלתך מפי הנוחחים במקומ...

הגד נא לי יידי - פונה שלמה'לע אליו - הלא
ידעו שחקל יסודי ועיקרי בהתובדות היא המשפט,
שישפטו האדים את כל מעשייו ישב בתשובה, ובפרט
עתה בחודש אלול שהזמן גרמא לשוב בתשובה שלימה
לפניו ית', אונס כאשר אין מhabון זה נזהה לי קשה
ורחוק מן המציגות שפתאות אשוב אל ה' ואחדול
מעמשי... ארי? ארי? וכו'ים לחזור בתשובה? כשאני חושב
ומתעמק בויה וה לוקח ממנה את שלות הנפש וכאילו
אכן כבד מונח על לבי...

לآخر כברת דורך קזרה הוא פוגש בידיו בחור
לייבל, בין וגע הוא מוחלט לפרש לפניו את צפנות
ליבו, אולי יכול היה לחיות לו לעז, הלא נקודות החבר
הוא אחד מוחיסודות...

הגד נא לי יידי - פונה שלמה'לע אליו - הלא
ידעו שחקל יסודי ועיקרי בהתובדות היא המשפט,
שישפטו האדים את כל מעשייו ישב בתשובה, ובפרט
עתה בחודש אלול שהזמן גרמא לשוב בתשובה שלימה
לפניו ית', אונס כאשר אין מhabון זה נזהה לי קשה
ורחוק מן המציגות שפתאות אשוב אל ה' ואחדול
מעמשי... ארי? ארי? וכו'ים לחזור בתשובה? כשאני חושב
ומתעמק בויה וה לוקח ממנה את שלות הנפש וכאילו
אכן כבד מונח על לבי...

כעbor וגעים מספר הם ננסים לבית המודרש,
בקון דרומיות מערבית ישבו מוסוביים חבורה של
זקנים עם נערים מבקשי ה', מושחים בדורכי עבודה,
שלמה'לע וליביל מותי'שבים אף הם, ואחר פרש לפניהם
שלמה'לע את דבר שאלתו, איך זוכים באמות לשוב
ולחזר אל ה'...

השני הצעום שהתגולל בקרבי

וכאן בעצם התחולל התפנית בפני, זה שיבן ליד שולחן התפעל מאד ממה שאמורתי שכורת פניו אציגתו עננה בו שהוא מאנשי הצדיק, והוא התחולל לשוחח עמי ויעץ לי להתגולל למדו בספק' ש'יחות הר"ן' שם יוכל לתבוע דברי ריביה'ך על בוריהם ולחותית את נשוי הבאה בדברי אלקים חיים המשבימים את גופש...

והנה כאמור כאשר למדותי 'טיטומפוך' קיבלי מושגים וידיעות בחסידויות, וכבר אי ידעתו שינם אנשים מודרים הנקראים 'ברסלברע חסידים', אך עכשו כשראי את האמת שבה החשטי טמא אוום מוחרים מכניםים את דבריהם בתרוך ספרי ריבינו... ובכן מיד אחרי שוחחתני נכנסתי לספרים סטוּר והנה אני רואה ספר 'שיות הר"ן' מתורגם לאנגליש, עבדה שנעשהה ביד אמר עיי' הרב אריה קפללאן זיל' שאר הה בבל דוד דוד דוד, אז אמרות לעצמי, על ר' אריה בודאי נתן לסמך, וזה הרי היה אדם מושיב ובר דעת, בעל מחשבה ומחרב ספרים תורניים, ובודאי שאינו מושך דברים על דעת עצמו, מה שהוא מרבב הוא בודאי האמת של ברסלב...

התחולת לדרגיש את הר

ממחשבה למשעה, كنتי את הספר ש'יחות הר"ן ההוא, והתחלתי לקרוא, מה אמרו ומה אדבר, מיד כשהתחלתי לקרוא בדף הראשון התחלו עני לדמעו... קראתי עוד וכרך דמעות נפש מעין, פג'י מים ירדו עני מאי הפוגות - - -

הרוגשתי ממש איך שרביה'ך מדבר אליו אישית, מחזק את ידי וublisher ואומרו:

אייכא?

אייפה היה כל השנים?

הקב"ה רוצה אותך ואת קרבתך!
הוא מכה ומצפה שתשוב אלינו!

המשכתי וגולתי בכל שיחה טלי תח'י שלא ידעתי עליהם מعلوم! אפילו על התבוננות לא די עיונית לשוחות שרבי'ך מדבר מוזה'ך במנון הזה בתהלהת ההתקבורה הח'תני טפח פורה קרע העלים, נחכתי לאיש אחד לגומי' כל יומ' קיבליך מושגים חדשים וקיווית אלוקים חדש באפם ביל יתואן קיבליך דרך ומסילה להתקבוב אל ה' התחלתי להרגיש את ה' לראשונה התחלתי להתפלל אליו ממעמק הלב בידעה ברורה שהוא עצפה ומייחל ביכול לשמעו תפילתי בכיתוי ושפכתי לפניו שיש בגין המותחטה לפני איבוי

חشك וחיות בלימוד הדתודה

אחד הפלאים שחווית על עצמי ובשרי היה בעניין למדות התורה, כי עד אז לא היה לי חشك וחווית כלל לשבת ולמודו, ובעטם היה יובל זלוק סברות לנו ולכאן, אבל לשבת פשט על מקום אחד וללמוד מרואךך דך לא רהי'ת מסולא, וננה אחר שנותודעת לארח הבירר של רביה'ך שטמי לב פלא עצמן! פתאות בא לי חشك וחווית בלימוד התורה, פלאי פלאות נהי'ת איש אחר למורי כאלו קיבלי מוחה אחר חדש ובריא! התשכתי ולמודתי בחشك ובתහבות מסכתא אחר מסכתא, וכפי שרבי'ך הרכנו בשיח'ה עיי', למדנו ולתבן את הלמד ולהמשך הלאה, כך למוחי חלקים שלמים מהתורה בחשך וחווית מה היה עד אז בוגר בלתי אפשרי ממש...

אות וסימן שני בדרכ' הנכונה

כל זה היה מידי בתקופת הקיץ אחר השוחחתני בעיר הדריה'ך ליקוואוד, בשעה הבאה בימי החנוכה כשהשלכתני לבקר את הווי שיחיו אמרה ליامي שהיא מצאה טיעוף ישן [קלטת] של חבורה 'בלימוד' שמסורתively בישיבה, לי זה היה פלא כי לא זכרתי שלמדו משוחה בישיבה, אך כנראה היה זה מהתקווה הרואה שם שעידין היני ש��ע בלמידה ורובה שוחל על כל חברו למסור תורה, הדלקתי אותו והנה בוקע ממוני קו של וועדים: דער דבי אין ליוקוטי מוחה'ן זאגט...

כל עצמותי התחליל לדועוד, חשבתי שני קלטות של שייעורים הרוי לא יתכן שבבית אבי היו קלטות של שייעורים...

מבקשי השם שמצאנו מנוח
בצל רביינו הקדוש

מור"ה ב. ג. ח"ז - ליעקואד

בצירלו חמדת

חוורתו לשינה של אבי, וכאשר אבי הבין את מצבי הוה שלחו אותו למדוד ב'bihm'ג' בגובה דילעקוואד' בתקופה שם אכח את עצמי לדיים... משנה מקום משנה מזל... מאתה ה' היה זה איז, כי משם נצחה לי השועה באפם נפלא...

האור שבקע באוצר הספרים

שם בישיבה היה לי חברותא כמו הינו מגעים בשעה אחת עשרה בערך, פתחנו את המרא ושותחנו על דא ועל הא, אה'כ' לנו לשוב מהכא להטם ומהטם להכא למלאות הזמן בדברים שלוה בכם, הש'ית' סייב' שמעצמי את עצמי פעםם רבות שווה ומבלא באוצר הספרים של השבשה, הוא אוצר בלבם של מאות בותה ספרים שלא ראייתי מודע, ורק מזחוק ספריות גודיא התחליל לפוך ולעין בכל מיעוק לבי הרוגשתי שאני חוויב איה התהדותות למלואות את הרוקנות שלמה'א אתי, רק מידי יום ה' היה שווה שם הרבה מומתקם בספרים שניים.

כעבור כמה חדשים אני נכנס לאוצר הספרים וכאשר בינו'ת בספרים אני מוצא שם "ספר חסידות", חשבתי לעצמי הנה הגע הזמן גם לחזור אחר דרכ' החסידות לדאות מה ש להם למכורו... ללחותי ביזי את הספר'ק 'קדשות לוי' והתחלתי לעין בו אך דבריו הק' לא משכו את לבו הרחוק, המשכתי והוציאתי ספר'ק 'ליקוטי מוהר'ן' ופתחתיו רהורחה.

איini יודע להסביר למה, אבל הרוגשתי בזה חי'ת נפלא, כאילו יש לי שיקות פג'י מיטמי לספר הזה, אין זה ספר כשאר ספרים, יש כאן משחו גודל יותר! משחו שי יכול לחבר אותו לאמתו! לחבר אותו למקו' חי'ת! יש כאן איזה אמת שציך' וכדי לסתות!

היה זה המהדורה הירשה הנדפס בסופו ספר'ק 'פרפראות לחכמה', עיינתי שם וואיתי דברים מופלאים המושכים את הלב, והוית שיא לא היה לי פנאי יותר חזרותי את הספר'ק למקומו במוחשנה לחזור ולעין בה בהקדים, ואכן עברו מן קבר חורין פותחותו אותו וודברים נכסעו עמוק בעצמותי, וככל שהעמוקתי יותר בדרכיו הק' הרוגשתי וואיתי שיש כאן משה'ו חי'ת ואמת!

הו פוך נאים כאר' הצדיק

בתוך נון זה זיכני ה' ובאותו בירית האירוסין בשעת'ין, ולקראת חג הפסח חזרתי בית אבי, לא היה לי חشك להתפלל בישיבה שההה לדעתי תפילה בלקע ארכנט'ס' שמנוי פעמי אל עבר בית מודש חסידי בלקע ארכנט'ס' בחור נעים שיח'ה, ביום האחרון של פסח שיח'הינו הוא פנה אליו באמרו, היהו שיח'ים הוא אחרון של פסח ונונג שריאל שבאים זה אוכלים אחד אלל השין על כן אבואר לسعدוד לבי' אבוי, פגש'ת' ותפסת' קער עס איזה בתמייה' מה, והוא פנה מני לשלחה ברכס'בער... איזה האא אלוי והנה ראייתי שם מאן דהוא היושב לדי השולחן, שאלאי את מאורי' מה' ברכס'בער עושה אצלך בטעות הח'גן', ואשר תמה עלי מני לשלחה ברכס'בער עוני' לא מנייה וביה' ברכס'בער מיכ' ברכס'בער... איזה האא אלוי בתמייה' מה', האם הנך ברכס'בער חסידי? ענייתו לו 'ה'ני' אני לומד ליוקוטי מוהר'ן', הגם שעד או הגית' בספר קדוש זה פעמים אחותות, מ'ם היה לי מין הרוגשה שיש לי שיקות לספר הנפלא הזה ולצדיק שחברו, הלה הסתכל עלי בתמייה' ומומתא חשב מה' לו לבחור ליטאי מגולח היה כל'ז-ס' בפנים הייתה' כבר רקוב לממי' ה'י' קר עבורי עט עצמי שיח'ה שם בשינה. וויה' מוקץ שנויים יי'ם השווים שהח'ה שם בשינה. והי'ה רח' הרוש'ב'יא לולסוט' לזרוק בישיבה...

הינוך מובהק כפי מייטב המוסדות הליטאי

גדלת ביבת חסידות מוסלה ומשמנה של החיבור הליטאי באמריקה, זקני מצד אמי רה' רוש'א' אגדת' ישראל' צ'ל', וקני מצד אבי יהה תלמיד הוגן היגול' ר' אהרן קאטעלע' של הרISKעער רב ז'ע', משך הזמן הוא יס'ד אחד מהישיבות המפורסמת בארא'ה'ב, וכמה אובי שליט'א' הוא אחד מראשי הישיבה שם, אובי עצמוני קנה מונשת למדוד בישיבת בריסק הממעיטה.

כך דלנו וחינו את ההווי של השיבת והיינו כמו חלק בלתי נפרד ממנה, כל חי' לדותי היה מקשה אחת של אוירות התורה ואהבתה שורר בשיבת.

מושגים ראשוניים כחסידות

בישיבה קטנה הילצתי למדוד בסטעטומפוך, והם שיחא ישיבה לטיטאית אמם היה שם ייתר רוחבות המוחין לקבל מושגים של עבודה וחסידות, ראש הישיבה היה הורה'ג' ר' דוד העיש' מאייר זצ'יל בעל מהרש'א' הארכ'יך ורושא' שיבת ייטרא' בארא'ה'ב, ר' דוד העיש' לדוד אצל האון מגול' ר' שניאור קוטעלער זצ'יל לילעקוואד, אבל היה עצעל' חסידישער איד, מג'י השיעור בשיבת ה'י אף הם מקצתם אונשי ליטא' מובהקים ומקטחים חסידיים ואנשי מעשה עם כל הערע, ובכן רמי מעציר החסידים למדוד בשיבת זו.

שם פגשתי לראשונה חסידישע בחורדים והתחברתי אליהם, קיבלי' קצ'ת' מושגים בדרכיהם, אך אודה על עלי'ה' מה' מה' אשר יוניג'ת שברסיטיות השוקע היה מל' מונשיים ודרכ' אקדמי'ים הפליט'יך וויב'ר, ביל' שום פנימיות וויאת שמיים, ה'י' בידיות' זוקה עס החסידישע בחורדים עד שם למודתי לדבר חסידישע אידיש' דיבער, יי' עד אז דיבער עס עבר'י בשפת אנגליש ובב'ת האירוא' החסידית... דיבער עס עבר'י בשפת אנגליש ודולה בשיבת, לא לגבי' למדות התורה לא נחלתי הצלחה ודולה בשיבת, לא היה לי חشك לשבת למדות, כדי' שבדרכ' הלימוד הליטאי יכול הבהיר לדבר הוש'ב'יא לולסוט' לזרוק ולומר פשט אחר ברכ'יו וויב'ר, ואולי היה נרא'ה שאני בתק' הלימוד, אך מועשה לא למודי' כראוי'...

ידידה אחר' יידידה

כעבור ארבע שנים נכנסתי לשיבת אורת'ר, ישיבה לטיטאית למורי, למעשה אני מישיבה של מל' מוחל' הח'ים שם היה בדרכ' ליטאי מובהק, או'כ' כשלבדותי בסטעטומפוך ההורודע'ין לחסידישע מושגים, ועכשי' הגעת' לשיבת ה'י' יוניג'ת מודרני ודענ'י, ממון ששם לא היה ליטאי'ת אך ייתר מודרני ודענ'י, מ'ם היה לי עם החסידישע בחורדים בשיבת הקודמת, או'ל' וה'י' רוח'ב'יא לולסוט' לזרוק לשיבת' הח'ז'ה'ת' כדי שאטחיל למדוד...

למעשה, כעבור ארבע שנים נכנסתי לשיבת אורת'ר, התחברתי עם בחורדים ריקים ופוחזים, ואם כי נשארתי בשיבת' והוחזקי' את עט עצמי' שיבישער בחור' ליטאי, אבל אלבָא דאמות לא היה כל'ז-ס' בפנים היה' כבר רקוב לממי' ה'י' קר עבורי השווים שהח'ה שם בשינה. והי'ה רח' הרוש'ב'יא לולסוט'...

לֵאמֹן קדושים

נגד נקודה דנקודה מהתקווה שנזקה בעולם הנצח, לא נחשב למאומה כל העמל והיסורים של העולם הזה.

מודיעין החה"ק ובו נון צ"ע
עלים לרשותך, מונע מכובת תעוז

יפטר אותך מעבודתי גל הנסעה, אמנים התפלות עשו
רשותך ובו ראייה ישועה גדרה שצרכי אכן להיות על
ר'ה באמונך בשובה ונחתה.

מניעות להשתמש ב'מכות הנשמה' (רעספעריטעט)

האמית יאמר שהדרך להתגבר על המניינות הוא עיי' שבמפעלים למפאר על רגמנתו האין סופית של רבי'יק על כל אחד ואחד ומה שפועל בבר עמו באשר הוא, ושל מה הדבר דומה אם יש לאדם קושי בנשיהם והוא מוכחה חילאה לנשומ דורך מכונה (רעספעריטעט), היילה על הדעת שיריחס את המכונה בגל איזה קושי או לעג בני אדם והרי הדברים ק"י רבי'יק בדבריו הק' ועוצותיו העמוקות וונון לנו דרכי חיים לעלי' עד ולנצח נצחים' וא'ב' השול הרשות מוחיב לצאת לכל דבריו, ומה גם של הנכנס בשעריו עבדה זו רואה בחוש את הנעים והחיות שמקבל, כי הם חווינו ואורך ימיינו.

והובא עלי' דעתו כי בשעת גנשין יש וזה לביל דבר בהגדיל את המניינה פאל' אפי' אפשר להתגבר עליה, כמו שכותב מהבעש"ט ה'ק' בשעתה הנסיכון לוחקים מודם את מה הדודו, אמנים אני יכול להעדי על עצמי, היוו כבודו רבי'יק בפרט בעניין והתקשות של ר'ה, איזה נבון ששה פשטו זהה הרבי. ליה איזה נפאל' דה, הבוני טעם הא יול לעוזר, אז הוא יול לעוזר כלום, רק ה'ה' ליה ליל' דבר כוה צדיק שעוזר, וכשכבר ראיית ששי דבר כוה, איזה נבון שזה הרבי.

מי שלומד קצת בספר ליקוטי הלכות, אין לו ספרות

אני זכר איך אחר שזכר זכיית להלן בדרך המל' שאל אובי שליט'א הנה ב'ה' אתה כבר למד ומתפלל כראוי, למה לך ענייני לחיות ברסל'ע'ו? אגנום כל מי שטעם מהין המשבח והיזיא ממעין בית מדרשו של ר'ה'יק מבחן על נכו', שאין כאן עין של תפלה כהונן או לימוד כראוי, ר'ה'יק לוקח את האדם ומשנה אותו בעצם עצמותיו כל החוים משתנים בכחו המודל של האין זקן דקדשו'ו!

ואלא דאמת אין צרייך ואי אפשר לדבר ולהסביר הרבה בדיורים, אלא כל מה שצሪיך הוא להגות ולעסוק בספר ר'ה'יק התוננים חים לעוסקים בהם, ובפרט העסק בספק' ליקוטי הלכות' שמשמעותו ומישור כל הספקות והבלבולים עד לאין ערוך, והוא בדוק ומונסה!

נון לשמעו הספרוי התקבטה מפני בעל המעשה בכו' והሚכת. שלוחה 2/5

מדובר חיז'ול וספרה'ק שאכן הקב'ה נתן כוח לצדק שיפעל לתיקון העולם, שייעטס עם נשימות שבבו על תיקונים, ובבר מעינו צואת גם' ומדרשים רבים, ועוד מביא שם בענין ההתקשות לצדק בתפילה מספק'ק י'יערות דבש' שכידוע שהתקפות עולימ השמימה דרך מקומו דהו ונחים שאין בבית המקדש, אז התקפות עולימ דרך הצדיקים שהם מעלים את התפילה.

(יעי' שירת עדע ביהודה (מהורת איה' סיכון כד' שבואר עני הקבלת פי' רבר ברגל שיש אז כה בבר להפשע תלמיד').

עוד מבואר בדברי היערות דבש' שהגמ' שיש בכל דור ודור צדיקים, מ"מ יש צדיק שהוא יצוא מן הכלל והוא צריך לדורות עולם, ואשר למדות הטעמי בעניין זה וראייתו שהוא בני מושחתת לעסודות חוקים ואנטים מח'ול' וואר ספר קודש המקובלים בכל הפסיות שר'ה'אל, סר ממיין הען המוחשייך אדור הצדיק, והבנתי שאף שר'ה'יק איני חי בוגר ביעו'י, מ'מי' כו'ו הגודל כי וקמי, וכן הוא ראייתו על עצמי ובשרו.

ואחר כך בשלמותי עוד ספרי חסידות כמו 'בעש'ט' על התמורה' ו'שבחי בעש'ט' ראייתי במ' עני של נון ההתקשות לצדק בכל מוקף איינו דבר פרטני שננדס בברסל'ב, אלא היא נחלת הכלל של כל מבקש ה' האשר הוא שרצוฯليل בדור החסידות, בפרט ההקדמה על 'בעש'ט' עה'ה' הנגרא' קונטרא' מאידע עני'ים' שם מבואר בברירות ענן הצדק והתקשות אורי' יע'יש', דברים אלו עדור לי מאריך להסיך מניינות המהו והבלבולים ממיין.

ברחמס' גם הגיטי בשאר ספרי חסידות כמו 'יעומם אליל'ק' קדושת לו' ו'ואהב ישראל' וכו', וכמובן שאחר שמקבלים את האור של ר'ה'יק בפרט בעניין והתקשות לצדיקים הוא למדור אחר לאמר.

והענין שהרבבה חסידים שלם בעה כאילו שrok הרבי, שהרבבי הוא הכி גדול, על זה לא היה לי שום בעצמו עוזר אם יש כבר צדיק יוציאו סזהה רבבי כי איזה נבון שזה הא יול לעוזר, אז הוא יול לעוזר כלום, רק ה'ה' ליה ליל' דבר כוה צדיק שעוזר, וכשכבר ראיית ששי דבר כוה, איזה נבון שזה פשטו זהה הרבי.

וכי וויתרתי על משיח?

מוני בזכורי על אחד שתמה עלי תמייה רבבי, אך אני יכול להשליך אחר גוויל כל מה שחייב השיחון שקיבלו'תי בברית אב' בפרט שאני בא מושפה מהיחסת ממיטב החיבור הלאיטאי ואב' משמש בראש ישיבה, אך אני מוכן להשליך הצלחה רבבי? אתה מושגנו'ן אך אני החזרתי לו מהו אח'ת אפיקים, וכי וויתרתי על משיח? ר'ה'יק הצליל איזה מעמיק השאל! מASHופת ידים אב'ין ממש!! לולא כו'ו ה'ה' שאל של ר'ה'יק מי יודע היכן היהתי כה'ם החיים הזות?

העולם אינו מבין, עד שפונותים את העניינים ורואים שהרבבי מחה' את האדם, הם בכלל לא מבינים, הם החשובים שהאדם השתגע, מה הוא כבר מצא שם, פשוט כי לא רואים, כמו שרבבי אמר, יש כה'ה' להו' בח' מורה'ן' שרבבי נון כותב שעיד'ין אורי' סתום ונעלם.

העצה של הגה'ה ר' אלעזר קעניג צ"ל

בענין ראש השנה אצל ר'ה'יק היה לי מובן מניינות עצומות, כי הרי אני בא מסביבה ליטאית למג'רי וכמה שהוא דבר זו אצל החסידים הוא ר'ה'יק דבר מונכ'ר עשרה מתני' מונים אצל הלאיטאים... אך ר'ג'ע השבנת ר'ה'יק הוא הגדי'יך שהצליח אורי' בכו'ו הדול מתחום העמיד אורי' בק'ן אורה, איזה היה פשטו בר'ו אצלי' שאני צרך לצית' ולשםעו' בקהל אף אם איני מבין'...

באתו קץ' גבשטי את הגה'ה ר' אלעזר קעניג צ"ל מעיה'ק צפת' ת' שהגיע לעליוקואד, שחתי' לפני' רצוני' העז להיות על ר'ה'ה' באנומן וככל השווות, הוא העז' לומר את התפילה היודעת מילקי'יך ה'ה' היא תפילה עיי' - ארבעים יומ' ברכיזות, עשי'ת'יך'ך' והתקפת'יה' תפילות - ה'ה' הקב'ה בעצמו, והנה נודע' לשביכל'ן' הצדיק יכול לפועל ולתקון, זה היה בשביב' היודש גודל מדי'...

בליקוטי מורה'ן, הוצאה ת' או אמי מסתכל ורואה נכתבת עליו בברור 'חברה בישיבה', לא יודיע'ת נפשי, אני מזכיר אותו ושוב ממשך השיעור בליקוטי מורה'ן'... סובבתי את הטיעוף על הצד השני ושם קח היה החבורה שמסורת' בישיבה, נראתה שלויות' את הטיעוף ממאן דהו בישיבה והקלות' את החבורה בצד השני, אך עד היום אני יודע פירוש הסוד המופלא הזה, אך הגע' שיעור ל'ליקוטי מורה'ן' לשיבת' ליטאית למג'רי....

היה לי חבר משנות ישיבה קטנה 'מסטטומפורד' שהיה לו ידיעות יתר רחבות בחסידות, השמעתי לפניו את הטיעוף ושאלתי מי הוא המגיד שיעור, הוא האון כמה דקות ואמר, הוא הגאנ' החיד' רבי' גודליה קעניג צ'ל', על כל פנס לי היה זה לאות ולסימן שאני בדרך הנכונה ביצנו'ו' יתברך.

שיעור ליקוטי מורה'ן בעד התודה ליעקבו'אך

כשנותודע לחברי שאני מתענין בתורת ברסל'ב הוא גילה באין שבכל ים ראשון בערב מתקנים שיעור בספר'י ר'ה'יק'ean בלא ליעקבו'אך, לא ייעודי מכם, המגיד שיעור היה ה'ה' שלמה גאלדמאן ה'ו' שהקם שם אה'כ' ב'ל' ברסל'ב, התהוו' להשותף בשיעור מידי' שbow, וכמובן שהה' אחד משלביו' עלה החזקים ביוטר בתקבורה לר'ה'יק'.

כי זאת ידוע כי קשה מאד להחזיק מעמד בדור האמתות בל' חדרים לדע', הגם שם היה מונן מצמצם וולם קען, אך בכל זאת קיבלה שם מושגים חדשים ודרכי העבודה מה שלא היה מגי' מגע' טעם ומוקם מיהו', גם העזות, החבוזות קיבלה אצלי' טעם ומוקם מיהו', עני' הרוש השונה באנומן' שמעיט' שם לראשונה בהבנה עמוקה ובהירה, אך ננסתי יתר יותר בשעריו' הקדושה והדעת של ר'ה'יק'.

התהברתי עם בחוריים ריקים ופוחזים, ואם כי חזקתי את עצמי ישיבישער בחור, אבל אליבא דעתם בפנים היהתי כבר רקוב לגמר

הקשרי' לקל' המראשג של' כה' הצדיק'

כמובן שכך'י' שבא מסבiba' ליטאית מובהקת היה לי הרבה בבלבולם בעניין ההתקשות לצדק בכל עניין לעבודת הצדיק בתקון האדם המבואר בדבוי ר'ה'יק', אך חסדי' ה' כ' לא תמו ונגולל'ן' זות עי' א' וא' הא' דידי' ה'ה' אפרים פרטוני' ה'ו' היהיא א' - לפנ' חמץ' עשרה שנים מבוקש' לי'ם' וויל' חיל' כבורה של ברסל'ב' בר'ה'יק' המשוחה' בבל'ו'וי' ב'ב' בית מודרש' בוה'ה' ובכוב' ליבו' בבל'ו'וי' הבירוקס' קירב' אוט' מואד ויה' משוחה עמי' שפעות' היה טהור' שטני' באנו' מאה'ה' סוג' משפחה, זקנו' וזקנו' למודדו' חד אצלי' מון' החפץ חיים' צ'ע' בר'ה'יק'ן' ק' שהבנו' אוד' את השמי' גומ' על' הבולבים' כמוני'...

אני זכר שר'ה'יק' איז' קונטרא' סביב' עני'ן' ז' צ'ל' מושאל צ'צ'יק צ'ל' בעניין ההתקשות לצדק מה שהסיד' ממן את לוט הערפל המושג' של כה' הצדיק והשפטו' על האדם, שהצדיק פועל בתקון העולם' בכל ובתקון האדם בפרט, עד אז דעתי' אמאנה שאן' שום כה' מון' החפץ חיים' צ'ע' בר'ה'יק'ן' ק' שהבנו' אוד' את השמי' גומ' על' הבולבים' כמוני'... אמן' ממו' כל דבר' שכם' עיקרים' את המחשבה' מבינים יותר, כי' שר'ה'יק' את הקונטרא' הנ'יל' פתחתי את עני'י

למעלות

בחור צער מבית חסידי מסתובב ברחובות קרייה,
לא מניה תפליין ולא שומר שבת וחיל', מספר
על עצמו איך זהה למוציא את הש"ת שהשגע
בשעות' לאמאן, ומה עשה באלו הימים בבית
הగראם' שעכטטעו שליט'א

הסיפור הנפלא של בחור אברמי דימאנט

◀ סיפורי התקשרות ווינקל #2/5/143#

הדורכה מהרה"ק מסטמאר זע"א
בלחזר בעניין למדוד ספרה ליקוט הכות
הררי יחק אב שווארטץ מווילםברוג

◀ אינטערוועויאו ווינקל #2/3/349#

כשהרגשי שנסחרו לי כמה דקות לחיות
בהתאטעל בעולות בדרך לרביינו - לקוראת ר'ה
תשפ'א'

סיפור נסיעת הריר אחרון וחישן שליט'א
לאומאן על ראש השנה תשפ"א

◀ סיפורי נסיעות ווינקל #2/9/6/2#

מה עושים כשהשייגער מתבונש
לכלת ברוחב, בשוביל שחתנה נועז לאומאן
עם ר' אנתמו ליפער ווי' שמןן הל פרס

◀ חיבוש וביקוש ווינקל #9/6/1/36#

האם יש בעיה להערו עיי' פסיכולג
או מבין תבניות הנפש
שו"ת עם הריר שאול סירוטה שליט'א

◀ שאלות ותשובות ווינקל #9/7/2#

מה עושים בין העצים ביער? מתבונדים מספרים
6 אברים מספרים על התבוננות

◀ התבונדים ווינקל #9/4/6#

מספר 1
ניעס, שיעורים בענינים
העמדומים על הפיכו, וכל מה
שקרו בברסלב מידי יום ביום

ארה"ק
02.560.7387

אממעראָק
646.585.2985

בעגלען
323.808.1775

ענגלאָנד
0330.390.0487

וק הטעלפאן לכל החביב בטלב, משמעו דבר בהמה
בעה והעכמתה קול החביב להבות אש, מפני סידרים ואש מעשא.
אגותה טהורה כמוה דז'קיין, טענו וזה מששען.

עלך:

אחד מהטודות החזקים
בתורת ברסלב הוא להתפלל
הרבה על רוחנית ולשיח
לפנוי יתרך איך שרצו
לעבד את ה' כל לב. ורק צוין
להבין, הלא חז"ל אומרם
בפירוש "הכל בידי שמים חז"
מיירת שםים?"

האיירה נטני ליט'ן גווער טהות בז'יני החסידות

למרות דברי חז"ל שי"הכל בידי שמים, חוות מיראת
שמים" (ברוסת לא"י עב), כוונת המורה"א (עי' ה' עא) כי הדבר
פשוט, שבדי ה' להחות אתabo של האדם לטובה,
וישנם אף כמה פסוקים המוראים על כך.

כוונת חז"ל היהתו, שלhalbידל מצריכים אחרים, כגון
עוון וועשר, חכמה וסכלות, הנגידים על האדם בטרם
בואו לעולם - יראת שמים תליה בבחירה של האדם.
ול הש"ת אפלי' מעלה והשכל שיזכה לעובדו אלה, יחו'ז
בתורה ומצוות בראו' וכוכנו!

והגה"ק מטשעערין זע"א מוכיח מוהג�� באסנדרין,
שעיר התביעה לאדם לאחר מותו הוא, מודיע לא
בקיש הו' שיזכה לעובודת ה', גם אם הוא לא החליף
לעשות זאת בתפעל (זה אהיינט תורה ט').

או רואים בתורה - מוסוף הגה"ק מטשעערין זע"א
- שנערה מאורסה מואשמת "על דבר אשר לא צעקה"
(וברישים יב' ד') ולמרות שמדובר בעבירה חמורה מאוד
שיעונשה מיתה, התביעה היא, מדוע לא הייתה כאן
צעקה. מאידך גיסא, אם "צעה הנערה המאורסה
ואין מושע לה" - עונשה קען בהרבה ולפעמים אינה
נענשת כלל.

דברים אלה הם היסוד לעצת התחבדות שייעץ
רבינו הקדוש, וכוהגדרת הגה"ק רבי יצחק בריטער זצ"ל
הינה' הביריה התיכול שלכל עוצותיו הקדושים - לפרש
שייחתו לפני ה' ולבקש ממנו שירכו לעובודתו. זוזי הדרך
לזכות ולקבל לב ליראה את ה' ולעבדו בלב שלם.

יזועים דברי מוריינו הרה"ק רבינו נתן זע"א, שעתידים
לייתן דין ושבון על כל ים שאין אומאים תפילה
מליקוטי תפילה. נושאם אם אומאים אמר כה' עורה:
אמרותי ולא אמרתי, אמרתי שכשר האדים גיע לבית
דין של מעלה ויתן דין וחשוב על מעשין, יוכח איז
שאמ' היה אומו בכל יומ' ליקוטי תפילות' לא היה
מגיע לדין וחשובן זה", וכמו שהיעיד רבינו נתן זע"א
בחזיו', שכמה וכמה אנשים כבר נמצאים בוגן עדן הודות
לספר הקדוש ליקוטי תפילות'.

דוד המלך בספר תהילים, מורה להתפלל על רוחניות:
"חיד לבבי ליראה שמ'", "הוועני ה' דרכך, אהליך באמורך"
ולב' תחוור בא' לי אלוקים' וכנהה מאות בקשות.

בכל התפלות, החל מברכות השחר ועד לברכת
קריאת שמע שלל המיטה, אנו מבקשים על רוחניות
ותיכף בוקר אבו אונורומי: "שתרגלו בתורתך, ודבקנו
במצותיך, ואל תביאנו לא לדי' חטא ולא לדי' ציר הרע...
עוועל", ואנו אף מוסיפים: "ואל תששלט בז'נ'ת' בתשובה,
וכוף את יצנ'ו להשתעבד לך". וגם על החזרה בתשובה,
שבודאי לתליה באדם עצמו, تكونה מיוחדת, שאחתה
אנו אומרים שלש פעמים ביום: "השיבו איבינו לזרעך
וקרבנו מכלנו לעבדך והחזרנו בתשובה שלמה לפניך".

מורנו הרה"ק רבינו נתן זע"ע מבאר באורך הילכת
פרקון ג' אות ט' כי "זווע יעיקר הבחרה, מה שזכה בחירותו
לכטל שכלו למגורי, ולסומר על אמונה בלבד, ולהרבות
בתפילה ותחנונים".

ואכן בಗל שזה יעיקר הבחרה, על כן הבעל דבר
מעקם לב האדם ומבלבו שלא יאמין שהוא

